

Çalı Gülü

– Kazım Gök · 26 Nisan 2020

Kıl çadırın yıldız ekilmiş tavanının altına sinmişti
utangaç bir kara parçası

Üstünde muhacir duygularla oynaşırdı
bakire bir çalı gülü

Sen onun dalında goncaydın

Benim seni koklama umudumsa
mucizevi bir doğuma gebe
Kısır kayanın rahminde saklıydı

Mevsim ananın başı dönmüştü dolanmaktan

Mart iskembesine oturdu sırtını bahara verip dinlendi biraz

Benim umudum doğmadan önce sen açmalıydın

Bir goncadan pervasızca yedi verip gül oldun
Mart ayından başlayıp
bütün baharın gökyüzünü kırmızıya boyadın

Kızıla bulaştı diğer mevsimler
Senin şavkından

Açlıktan ağladığında bulut kapısının paslı kilidi açılırdı

Siğim siğim yağardı üzerine yağmur

Gül kokulu süt denizinin körfezlerinde buluşurdu sevdalılar

Senin yanından geçip giderken
cebine doldururdu kokunu rüzgârlar

Kır çiçekleri ve limon kolonyası kiskanırdı yelleri

Bir mucize oldu bir gün
Kısır kayadan l doğdu umudum

Defın ettim onu çalı glnn dibine

Sen tekrar açmadan bir mucize daha olur belki
Süt yaęmurlarından sonra filizlenir umudum